

PER A GUSTOS ELS COLORS

Conte sobre amors diversos

DESENVOLUPAMENT DE L'ACTIVITAT

Comencem llegint el conte i mostrant les il·lustracions, podem projectar-lo mentre el llegim per a fer-ho més visual i que totes puguin veure'l bé.

En acabar podem preguntar si els ha agradat i podem demanar que ens expliquin que passa en la història. Facilitarem aquesta narrativa amb preguntes si fos necessari.

Per a acabar, passarem les làmines perquè les acolorixin al gust i els podem dir que poden acolorir la bufanda de LU amb tots els colors de l'arc de Sant Martí.

PREGUNTES PER A LA REFLEXIÓ

1. Com es diuen les nostres protagonistes?
2. Com és la bufanda de Lu?
3. Al què els agrada jugar juntes?
4. Què vol dir que Lu i Adela són inseparables?
5. Què li està passant a Adela?
6. Què li agrada a Adela? i a tu? Quins colors, animals, jocs... t'agraden?

La idea és reflexionar que a cada persona ens poden agradar coses, persones, activitats, colors diferents i que això és molt valuós perquè ens fa éssers únics i especials.

OBJETIUS

- Conèixer diverses preferències sexuals.
- Normalitzar la diversitat per a prevenir la lgtbifòbia.

PERSONES DESTINATÀRIES

- Cicle infantil

MATERIAL

- Material per a acolorir (pintures, llapis acolorixis, etc.)
- Conte: [“PER A GUSTOS ELS COLORS”](#) Aurèlia Pey i El Rubencia / Ed. Bellaterra

CONCEPTES CLAU

- Preferència sexual
- Autoconeixement
- Diversitat

CRONOGRAMA

ACTIVITAT	TEMPS
Lectura del conte	10 min.
Reflexió grupal	10 min.
Acolorir les làmines	20 min.

En el conte, Cuadradito intentarà amb totes les seves forces doblegar-se, estirar-se... el que sigui per a passar per aquesta la porta. Però els seus esforços seran en va, mai podrà deixar de ser quadrat. Els amics hauran de reunir-se per a donar amb la millor manera de solucionar el problema.

Per descomptat, la solució no passa per canviar a Cuadradito, perquè sigui com les altres. Totes les persones som diferents i per això, és important aprendre a respectar la diferència. La integració i la inclusió només és possible acceptant la diferència, sense pretendre que tots siguem iguals.

Cuadradito es doblega, s'estira, intenta mentalitzar-se que ha de ser diferent. Però no pot i ni falta que fa! A vegades, les persones intentem encaixar fingint ser d'una altra manera perquè el grup ens accepti, més en un període difícil com l'adolescència. Però cada persona és única, rica en la seva diferència, i això no és dolent, sinó tot el contrari.

Podem aprofitar per a treballar la diversitat corporal que es refereix a la varietat de formes, grandàries i característiques físiques que existeixen en els cossos de les persones. Els nostres cossos tenen diferents formes i grandàries, colors, es mouen diferent, etc. És important respectar i valorar la diversitat corporal, perquè tots els cossos mereixen ser acceptats tal com són. Quan fem comentaris negatius sobre l'aspecte físic d'algú danyem els seus sentiments. El que realment importa és com ens tractem mútuament per això, és millor celebrar la diferència!

La igualtat no consisteix en el fet que les persones siguem iguals i ens tractin a totes per igual sinó en respectar que cadascú és com és i que és la societat la que deu adaptar-se a les peculiaritats de cada persona, proporcionant-li un espai on créixer segur i protegit.

La diferència ens enriqueix, la igualtat ens uneix, la inclusió ens fa fortes i el respecte ens fa millors persones. És important assenyalar que els problemes se solucionen millor en conjunt, perquè en grup les coses es resolen millor, i més si es tracta d'ajudar a un amic.

Com a societat tenim la responsabilitat cap a totes les persones de crear llocs, espais, on totes tinguem cabuda i no es generi exclusió. A partir de la pregunta: Se us ocorren exemples (anar en cadira de rodes, portar vel, ser homosexual o una persona trans) de com la societat pot ser exclouent?, podem aprofitar per a reflexionar sobre la LGTBIfobia, el racisme, el sexisme o el capacitismo com a maneres de discriminar i excloure a partir de prejudicis que és important desconstruir i confrontar.

És important generar un espai grupal còmode i de no judici perquè cada persona se senti lliure per a compartir experiències pròpies en les quals s'hagi sentit exclosa.

El treball educatiu serà més profund si proporcionem estratègies de resolució de conflictes:

-
- Acte-escolta, atendre el malestar que estem sentint i localitzar quina és la seva arrel i els seus motius.
 - Comunicar a les altres persones implicades que alguna cosa ens està assegut malament o no ha assegut malament en el passat. Com més aviat millor ho parlem abans podrem solucionar el malestar.
 - Explicar a persones de confiança les situacions que ens generen malestar.
 - Parar esment a quan som part d'un grup que està exclouent a una persona o a diverses persones i pensar en com podríem incloure-les.
 - Escoltar activament quan una persona ens explica que sent malestar i buscar solucions mútuament satisfactòries.